

razočaranje! Nič pa me ne boli tako, kakor pogled na moja uboga spremljevalca! Vsi ti napori, pomanjkanje, muke — zakaj? Vse le same sanje, sanje, ki so sedaj pri kraju. — Na počitek v tej noči ni bilo niti misliti! Že razburjenje nam je jemalo spanje, razburjenje radi odkritja že odkritega tečaja! Vse misli, ki so se rodile v nas, vse izgovorjene besede, vse je zaključevalo s prestrašnim: Prepozno! In ko smo utihnili pod šotorom, je bil vsak prepričan: Groza me je pred povratom!

Slutnja kapitana Scotta ni varala. Drugi dan je zapustil s tovariši tečaj. Sledili so strašni meseci povratka. Kapitan Scottova zadnja beležka je od petka, dne 29. marca, ki je kratka in se glasi: »Od 21. naprej brije burja neprestano od jugozapada. Vsak dan smo bili pripravljeni, da bi se podali na pot do živilskega skladišča, ki je oddaljeno 20 km, zunaj pred durmi šotora je zavita cela pokrajina v sneženi vihar. Ne moremo upati na zboljšanje. Vztrajali bomo do konca; smrt itak ni več daleč. Hudo je, ne verjamem, da bom še mogel pisati. Za božjo voljo, skrbite za moje ljudi v domovini!«

Trupla Scotta in dveh tovarišev so našli 8 mesecev pozneje. Srečnega tekmeča Amundsena je doletela smrt v območju severnega tečaja 16 let pozneje, ko se je bil odpravil v letalu, da poišče ostanke Nobilove ponesrečene severno-tečajne ekspedicije.

*

Raznoterosti.

Sam si je pomagal iz groba. Starši fanta Mohameda Hossein v Teheranu v Perziji so bili nemalo presenečeni, ko so neko nedeljo našli svojega sina mirno spati v postelji, dočim so ga večer prej pokopali. Fanta je več dni bolela glava in ko je padel v omedlevico, so starši mislili, da je umrl in so ga položili v grobnico po mohamedanskem običaju; tam mrliča ne pokopljejo v zemljo, marveč ga sedečega v grobnici zadržajo z opeko. Sin je v grobu prišel k zavesti, se izkopal in veselo presenetil starše.

Z debelim mrličem so težave. Na prav poseben način so morali v Čikagu spraviti truplo 49letnega Busha iz njegove hiše. Mož je bil namreč izredno obilne postave in je tehtal 640 funtov. Posebno zanj pripravljena rakev je bila dolga 7 čevljev in široka skoraj 4 čevlje, tako, da je niso mogli spraviti skozi vrata, ampak so jo morali spustiti skozi okno. V to svrhu je bilo treba vzeti z okna leseni okvir in poleg porušiti del zidu.

Mož s štirimi ženami. Pred sodiščem v Čikagu je bil 37 letni Tony Jarecki zaradi mnogoženstva. Sodnik vpraša njegove navzoče tri žene, kaj naj napiše z obtožencem. »V ječo z njim,« pravi žena št. 3, stara 27 let; isto je zahtevala žena št. 4, stara 15 let. »Jaz ga vzamem nazaj k sebi,« pravi št. 1, ki ima z njim dva otroka. Številka 2 ni bila navzoča. Dobil je pet let in sto dolarjev globe.

Prisotnost duha. Ko je Napoleon odredil, da se meja zapre, je bilo tudi dovažanje kave strogo prepovedano. Nekeč jezdi Napoleon mimo čedne hiše, ki je iz nje tako prijetno dišalo po žgani kavi. Meni nič, tebi nič, stopi v vežo in najde župana, ki je uprav kavo pražil. »Kaj? Vi se drznete kavo pražiti, ko je vendar strogo prepovedano?« — »Gотовo, sire,« pravi župan hladnokrvno, »za to jo pa sežigam.« Ta prisotnost duha je Napoleona razorožila. Smejal se je in tiho odšel.

Drago vino. Sto steklenic vina se je prodalo v Londonu za znesek 12.500 dolarjev, torej je stala steklenica 125 dol. Kupec, ki si je privoščil to razkošje, je neki indijski princ, in vino, ki je imelo tako visoko ceno, je staro 119 let. Napravljeno je namreč bilo leta 1812, tedaj ko je Napoleon prodiral proti Moskvi. Ravno isti kupec pa se sedaj pogaja za nadaljnih sto steklenic še starejšega vina, namreč iz leta 1790, katero je na prodaj v Londonu že od leta 1903, pa si ga dozdaj še nihče ni hotel ali mogel privoščiti.

Število milijonarjev pada. Kakor izkazuje statistika davčnega urada, ki je bila ravnokar izdana v Washingtonu, je v Ameriki točasno 23.496 milijonarjev manj, kakor jih je bilo pred polomom na borzi pred dvema letoma, ko je njih število znašalo 43.184. Ta padec bo imel tudi usodno posledico za državno blagajno pri dohodkih na davkih.

*

Za našo deco.

V čarobni zemlji.

(Dalje.)

»Ah! Zdaj mi ne boš ušla, vražja žival!« je rekel, ter je stisnil živalico tako močno, da je bolešno zacvilila.

»Oh! Marko! Pusti jo, prosim te! Pusti jo!« je prosila Marica. »Ona se je hotela samo igrati s teboj. Če bi bila vedela, da je ne boš izpustil, ne bi se bila dala niti prijeti. Pusti jo!«

»Nisem neumen!« je odgovoril Marko. »Zdaj bom poiskal kletko, pa jo bom vanjo zaprl.«

In res, nekoliko korakov dalje je ležala na tleh kletka. Spravil je veverico notri in potem je odnesel kletko proti potoku. Marica pa je jokajoč sledila.

»Kaj ti je? Čemu se jočeš? Nič hudega ne nameravam z njo. Dajal ji bom dovolj hrane.«

»Pa ona noče biti zaprta, ker je vajena tehati po svoji volji. Ti si res hudobnež, Marko!«

Marko ni odgovoril nič, ampak je stopal dalje.

»Prosim te«, je zopet začela Marica, »pusti jo na prosto. Strašno težko ji mora biti v tako tesni kletki.«

»Ti si pa res neumna«, je odgovoril Marko ježno.

Komaj pa je to izustil, kar se je pojavil nad otrokoma čuden, temen oblak, ki je bil podoben ogromni roki. Naglo kakor blisk se je oblak spustil do Marka, ga je zgrabil in odnesel v višave. Kletka mu je izpadla iz rok in je ostala na tleh.

Marica je ostala od začudenja kakor iz kamna. Nato je udarila v jok. Nazadnje, ko je opazila kletko, je rekla:

»Revica, uboga! Čeprav je Marku zlo, ni treba, da bi se še ti mučila.«

Odprla je kletko in živalica je skočila iz nje. Deklica se je vrnila. Niti sama ni vedela, kako je zopet prispela do velikih vrat. Vsa v solzah se je povzpela na svoje drevo ter je legla v posteljo med vejami.

* * *

Dobri palčki.

Pravljica pravi, da so palčki bili prej ljudem prijazni in da so jim radi pri vsakdanjih opravkih celo pomagali.

Neki kmet si je zidal hišo. Temelji so bili gotovi, ostala stavba pa je napredovala le počasi, ker za delo ni bilo ne dovolj časa, niti kmet ni imel zadostnih sredstev. Tu so priskočili palčki, ko je hotel kmet nekega jutra pri luči nekaj dogotoviti, je videl v svoji veselje, da je bila hiša povsem dograjena. To delo so dobri palčki izvršili v eni noči.

Drug kmet je tožil ženo, da ne more misliti na setev, ker je zemlja tako trda, da se niti plug ne zareže vanjo. V jutro je bila vsa njiva s pomočjo palčkov zorana, povlečena in posejana.

Takih pomoči je bilo mnogo. Žena nekega krojača pa je hotela videti, kakšni so palčki. Po tleh je nasula zve-